

skat i høj Grad er en Skat paa Ærlighed og Sparsommelighed, og det kan desuden være klogt, skatteteknisk rigtigt, at man ikke søger Skatten, om jeg saa maa sige, ved Kilden, men gaar lidt længere ned ad Floden, hvor man kan øse desto mere af, hvad det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) kaldte Skattevandet. Saa er der Skatter paa Omsætning. Det er altsaa den Vej, som Finansministeren og Regeringen med ham er gaaet.

Det store Kompleks af Stempelafgifter og Tinglæsningsgebyrer, til Dels ogsaa Jernbanetakster, er Skat paa Omsætning. De ere, navnlig for Stempelafgiftens Vedkommende, ikke af en saadan Karakter, at man just kan sige, de have paadraget sig stor Ros hos de finansvidenskabelige Teoretikere. I saa Henseende vil jeg gerne have Lov til, da den ærede Ordfører, skønt han i Kraft af sin Manufakturægerning skulde være den første dertil, har forsømt det, at paapege, hvorledes man ser paa Sagen her i Landet. Der er i saa Henseende to klassiske Værker, nemlig dels afdøde Professor Frederiksens Formue- og Indkomstskatten og dels den nuværende kongevalgte Landstingsmand Falbe-Hansens Finansvidenskab. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse et Par Linier af disse Værker. Med Hensyn til Stempelafgiften siger Professor Frederiksen: I det hele taget gælder det Mængden af de Smaaafgifter, der ere samlede under Stempelskattens Form . . . , at de ikke frembyde anden Fordel end den, at de opkræves nemt og uden at vække stor Misfornøjelse hos Befolkningen. De ere i mangfoldige Forhold en ikke uvæsentlig Hindring dels for saadanne Horetagerer, der burde opmuntres i Stedet for at besværes, dels for den hensigtsmæssigste Form for Retshandler, de ere ikke afpassede efter Evnen, og endelig har end ikke den store Reform af 1861 paa dette efter Sagens Natur udviklede Omraade kunnet tilvejebringe Bestemmelser, der vare tilstrækkelig klare . . . .

Formanden: Det er ikke Lovforslaget om Stempelafgift, der er til Behandling.

Schovelin: Maatte jeg dog, da det har en vis Sammenhæng med dette, ikke have Lov til at citere de Bemærkninger, Falbe-Hansen har sagt om samme Emne?

Formanden: Jeg foretrækker, at det ærede Medlem gemmer disse Citater, til

Lovforslaget om Stempelafgifter kommer til Behandling.

Schovelin: Vel! Jeg kan da om denne Sag ganske kortelig sige, at man fra alle Sider finansteoretisk er enig om, at disse Skatter i hvert Fald ikke maa være for høje, og det synes da at være ret rigeligt, at man foretager en Forhøjelse paa disse Omraader af 35 pCt. Man kan ikke nægte, at disse Skatter gaa løs paa Omsætningen — denne Bemærkning gælder ogsaa Theater- og Forlystelsesskatten, som i særlig Grad vil komme til at gaa ud over Byernes Befolkning — og i ganske særlig Grad over Byerhvervene. Derfor vil det være af største Interesse til Bedømmelsen af disse Skatter at faa at vide, hvilke Skatter Finansministeren har i Baghaanden, navnlig om de ville være Supplement dels til det bestaaende Skattesystem, dels til de nye af Finansministeren forelagte Skatter, og om det ogsaa vil blive Landbefolkningens og Landbrugernes Tur at komme til at skatte her i Landet.

Det er saa heldigt, at der ved den store Debat for nylig mellem Dethlef Jürgensen paa den ene Side og Landstingsmand Sonne paa den anden Side om, hvorvidt Smørindustrien betaler sig, er blevet erklæret fra Landbrugernes egen Side — og det maa man lægge megen Vægt paa —, at Landbruget er et Erhverv, der betaler sig fortræffeligt. Medens de andre Erhverv klage, er Landbruget optaget af ved store Kalkuler at bevise, at her er en udmærket Skattekilde. Det vilde være i allerhøjeste Grad af Betydning at faa at vide, om Finansministeren og med ham Regeringen har faaet Øjet op for, at her er det Sted, hvor man naturligt maa henvende sig, og navnlig altsaa om Resten af de paatænkte Forslag gaar ud paa Skatter, som ikke i saa høj Grad som de foreliggende sigte paa Byerhvervene, men som ogsaa tage Landbefolkningen med. Da den højtærede Finansminister, som jeg omtalte før, stod paa Delegeretmødet i Aarhus, talte han i begrædelige Ord om de store Byrder, Befolkningen nu skal til at bære; han endte med efter Avisreferatet at sige, at han i saa Henseende stode paa den brave jydsk Landbostands Offervillighed. Naa, det er vel gaaet der som med den svenske Præst, der, da han saa, at Tilhørerne bleve bevægede, sagde: Græder ikke, Børnlille, det turde være Løgn altsammen! Da den brave jydsk Landbostand fik set den Samling Skatte-